

ב'ה

דָּרְשָׁנָה

לִוּם עֲלוֹת עַל כְּסָא מִשְׁלִים אֶחָדֵנוּ הַקִּסְךָ

כָּרְלָל הַרְאָשָׁוֹן

יְהוּמָה וְרוּהָה

מְהֻרְבָּה

רָאוּבָן מְרַגְּלִיות

טְרַבּוּבָן

כְּרַקְעָם שֶׁל הַהְּבָה פְּרִים הַאֲזָחָטִין נַי בְּלַבְבָּה

הנותן תשועה למלכים

אמשלת נסיכים מלכיות מלבות כל עולמים. הפיצה
את רוד עבדו מהרב רעה, הנותן בים דרך ובמים עזם
נחיה, הוא יברך וישמור ויעוזר וירומם יונדל ונשא
למעלה את אדונינו

הקייסר קארל הראשון ירום הווד

ואה אשתו הקסרית ציימא ובנהם

אלך מלכי המלכים ברחמי יחיהם וישמרם ומכל צרה
וינון ונוק יצילם וידבר עמים מתחת רגליו ויפיל שונאיו לפניו
ובכל אשד יפנה יצליח, מלך מלכי המלכים יהן לבנו
ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובות עמו ועם כל
ישראל ביטוי וביטינו תושע יהודה וישראל ישכן לבטה
ובא לציון נואל וכן יהו רצון ונאמר Amen.

לִים הַכְּמָא (רֶלְגִּינְ מַנְסֵל ו' כ')

וַיַּסְמַלְנוּ (כּוֹשֵׁט ו' ב').

בצ'ת רבת הערך להשתלשות תולדות האנושיות בטענה
מהקופה הימיתורית לחברתה הוננים אנחנו לפעם הראשונה את יום
עלית איזניע הקיסר האהוב קארל הראשון ידיה על כס מושלים.
רנישי הכבוד ויקר אשר ירחשו לו כוח היום לבנות עמי
אוסטריא-הונגריה נבלל בדבריו הטלק החכם וורה השטש וכן המשמש
וקהלה א' ח' עד לא שעה שמשו של הקיסר פרנץ יוזף הראשון זל
בבר ההתוליה לזרחה שמשו של בן אחיו הנסיך העזיר בוד פרוחיס
אשר בראש המצבי המנצח גבור טחטה, ובאשר קראתו ההשגהה
הצעינה להארה הקיסרית את עצמות יוסף לכה עטו העוז ועטמה
יש"ה לתקוף פרנץ יוזף נחל, יחד עם היבש מושלים האziel עליז
הקיים רישיש מרוחו רוח עצה ונברחת.

טלבותא דארעא בעין מלבותא דקיע אצמו רבותינו חמי
הتلטוש א"ה (ברכות כ"ח ע"א) וניבל להטלאן עליה בעל הרוח הרס
קיסטר פרנץ יוף נ"ע האמור בישבה מלך המלכים: ויהיו לך זקנה
ובחרות, בישחר טלי ליהתו עליה הקיסר פרנץ יוף על בסא אבותינו
וישעה שטולטנקינט פובדקיות לא פגאו ידיהם להביא טורים
בתהלוותה הטעינה בחזון באשר בפניהם והוא הנגיד הצער הראה
שי לעוז ילהות דעת זקניכם בו, ואחריו עבור שישים ותשש שנים
טלבות הראה הקיסר היישיש כי לדעת זקניכם גם עוז ילהות כי
להתייצב לקדמת אויב בן שטיניכם לגבורה זקנה ובחורת בו תישתלבנו.

כמוهو גם הקיסר הצער קארל הדאסון יה' מה רבנו פעלתנו
וטה רבתה השפעתו בשנת מפלתו הראשונה באיזה רוחה המתישל
עבורה עליו מתקומו לא הניה אישיותו ניברת בעצם גדרה, על
מושל כזה אמר החכם מבל ארכ (קהתת י"ג) איזריך ארץ שטלב
בז חירם מהשפעת האצילייך והטפלוות, במלך השליט הופיע
בדודיאנו כי משאת נפיו לביקן מישלים בין העמים החוסים בצל
טמישלו ועת המפלבות השובניות אגלאן, ואם הטה למלחמה וברוב
חילם ישיטו במלם את אויביהם בשער ידרכו ועת לעמיו יתן ובמאמבר
הכחות ה' עוז לעמו זהן הייזריך את עזם בשלום (תהלים כ"ט י"ג)
באשר עוז לעמו זהן מה יזריך את עמו בשלום.

הקייסר פרנץ יוזף ו' ה' דמיטר שווינט משבטים ליעמיד
ולרותות בבל רוחני טפלבחו ונובל להטלאן עליז בדרכו גטושורי
אלקי הור מלך ישראל עזה ועוז מלך צשפט אמר אתה בונם
טישרים משפט וצדקה ביעלב אחד עשות ותROLIS צ'צ'ה אט'ן
כבלל עוז מלך פישפט אהב כי אך כל צדק משפט הנולד טפלבנה
לוobar שלום יונן שפוך פלבנו בדרכו יתג'ז כי אהד מגנות ציירין
ישורי משפטים לבל שרות העם משפט הצדקה ביעלב אהד איש
א זהה עשייה.

ובעתוד המאי התיילך לפני עצמו מלדיין הקיסר הצער
קארל הראשון י'ה כי הווקד הוא בעקבות הרוי הרס בריבר לינאל
בל עם ועם משפטיו כאישר להם אתה על מושל מטהיג בוה
פיקיש פשה רבינו ע'ה יפקוד הוא אלקי רשות אשע על העדר
אישר יצא לפניהם ואישר יבא לפניהם אישר עצייאם ואישר יבאים
יבסבדר ב'ז ט'ז אישר יצא לפניהם פודה דעת יענבר
יתפתח בקרוב לבנו פנימה להרבות נזבון דעה תחרשת מדריך יענבר
עד זו התהפתחות בקרוב העם ואך דוא אישר עצייאם ואישר יבאים.
רבן בזם עלות הקיסר הנצעה על כסא מישלים תפלה אחת
נעצת בעפקו לבוה עמי אופתרא — התברדא חומות בצלויים על
שי המלך תומס' ושתתאו כטו הור ודור (תהלים ט' א' ז') יאהה ה'
להאריך יט' להנחותינו בוחרע עוז כי שנותינו כטו הור ודור
חתפות דור ודור ושנותינו יבלמו בו.

עיטדים אנחנו עתה בטלחתה מול אוייבים אישר בקייזר לקרין
טפלת בום הבסבונג לגונימ פאלכה אשר תעהודה דוחת סכל
ושפוך לשמה הנביא ליטים יכוו בהאודה בקרבה עצם ישנים אשר
בשלום ובפישור ישבנו ישבנו ולא ישא נו. אל נוי הרב בין שני
תפלות יונגן בקרב לב אהינו שבישראל צבא הlohנים כי השם
בין חבלם לתפלת עבירה הוא בידו (סופה פ"ה ע'ב) אך חזך עם
תפלת לשוב לחדות פני אבותיהם נשיחת ילידיהם עד תפלין
אחדות נבעת מצתקי לבם כי הוא מטהלל בשמייה שם מלכות
(אבות פ"ב מ"ב) הבונה בשליטה של המלך אשר בסחאות
ערן בוא לציון הניאל.

יהו הקיסר קארל הראשון
הרו הקסרית ציטה ובניהם
הרו אופטריא-הונגריא?